

իսկ յայմ (= յայնմ) ժամանակի թագաւորն¹ էր հայոց² սմբատայ³ որդւոյն այբասայ. և քանզի սմբաթ տիրէր հայոց, իսկ յորժամ լուաւ թագաւորն պարսից զհանբաւ քաջուե՞ գագկայ, առաքեաց զոս-
5 տիկանն իւր⁴ ուսափ որդի ապուսածն ունելով ընդ ինքեան զթագն արքայական՝ ականակապ մարգարտով ոսկեգօծ ընդելուզեալ. յանդիման ա՞մց եդ ի գլուխ գագկայ և կոչեաց բարձրաձայն. ով գագիկ թագաւորդ, դու լիցիս⁵ տիրօղ

10

հայոց

11. հայոց աշխարհին.⁶ էր թուին հայոց գ՞ճ՛կ՛բ՛, ի հայրապետուե՞ն տ՛ն յովհաննիսի, ժ՞գ ամի հայր՛ւ պ՛տուե՞ն ն՛ր.⁷ ընբեռնեցաւ սմբաթն գագիկ ճոխանա՞. և պսակեցաւ թագիւ արքայակ՛ն ի յոստի-
15 կանէն յուսափն, զոր ճշմարտիւ պատմէ սամուէլ պ՛տմագիրքն:

Իսկ⁸ գագիկ յորժամ ընկալաւ զթագն արքայականն, առեալ զօրս իւր եկն երկիրն վասբուրկ՛ն⁹ բնակեցաւ անդ: Եւ եղև ուրախուի՞ գաւառիս մերոյ
20 ոչ սակաւ. ապա շրջելով վ՛ս սբօսանաց ընդ ա՞մ գաւառս¹⁰ վանայ, զի երկիրն բարեխառն էր, յոյժ հաւանեցաւ արքայն: Յորժամ¹¹ եկին ի ոստան քաղաքն, նահանգն ոչտունեաց, ի տեսանել արքային¹²

1 Ձ. և յետ. աւլ.

2 Ձ. տղմ. նօտրգ.

3 Ձ. տղմ. պ-ի վրայ գրած ք, իսկ 8-ի վրայ՝ ք

4 Ձ. տղմ. նօտրգ.

5 Ձ. ս յետ. աւլ.

6 Ձ. տղմ.

7 Ձ. տղմ.

8 Ձ. շրն. ի կրմ.

9 Ձ. ք-ի վրայ, տղմ. պ

10 Ձ. լա տղմ.

11 Ձ. Յորժամ-ից առաջ իբ ջնջ. նշ.

12 Ձ. ր տղմ.